

Monika Orpik

Monika Orpik, urodzona w 1997 roku w Polsce, jest artystką multimedialną, której prace badają podstawy języka, zwłaszcza zanim powstanie on w mowie. Koncentruje się na strukturach gramatycznych i składni, badając, w jaki sposób słowa i znaczenia przekształcają się poprzez procesy takie jak zmiana ich układu i usuwanie kontekstu.

Orpik pracuje w różnych mediach, w tym przy tworzeniu książek, fotografii, wideo, dźwięku i instalacji, tworząc nielinearne narracje. Podchodzi do zasadniczych części tworzenia książki, wykorzystując sekwencje stron, pauzy i przestrzeń do kształtowania narracji. Podobne techniki stosuje w swoich pracach fotograficznych, wideo i dźwiękowych.

Orpik łączy treści osobiste i dydaktyczne, prezentując je za pomocą materiałów drukowanych, projekcji lub instalacji dźwiękowych. Jej prace były wystawiane w Europie, Wielkiej Brytanii i Meksyku; jest laureatką m.in. stypendium Villa Aurora w Los Angeles, Studienstiftung des Deutschen Volkes w Niemczech oraz stypendium Młoda Polska Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2019 uzyskała tytuł licencjata na wydziale fotografii w London College of Communication. Obecnie kontynuuje studia magisterskie w Hochschule für bildende Künste w Hamburgu. Mieszka i pracuje między Kolonią a Hamburgiem.

Moją motywacją do wysłania zgłoszenia do naboru jest przede wszystkim wyjątkowy profil instytucji CSW, która jako nieliczna oferuje przestrzeń wystawienniczą oraz kino jednocześnie, co otwiera możliwość przedstawienia prac, które rozwijają się na pograniczu sztuk współczesnych i filmu. Prace wideo/film, które wychodzą z nurtu sztuk wizualnych są często trudne do sklasyfikowania przez branżę filmową, przez co udział w festiwalach filmowych jest ograniczony, co uniemożliwia upowszechnianie i odbiór pracy przez widzów. Takie ograniczenia wpływają na dalszy proces twórczy, gdyż utrudniają sprawdzenie czy prezentacje prototypowej wersji projektu — np. czy film działałaby na dużym ekranie, czy jego odbiór jest dedykowany tylko przestrzeni galerii. Screening *Oh, to Be Able to Speak!* w kinie CSW, którego propozycję wysyłam do programu *Otwieramy się!*, byłby idealną okazją na sprawdzenie, czy dany film, wcześniej pokazywany tylko w galerii, obroniłby się też w kinie, a co za tym idzie może otworzyłby dyskusję na temat miejsc kultury, w których projekty filmowe wychodzące z sztuk wizualnych mogą być pokazywane i czy powszechna presja określenia medium, do którego praca należy, dodatkowo nie utrudnia sposobu jej prezentacji.

Ich verstehe nur Bahnhof

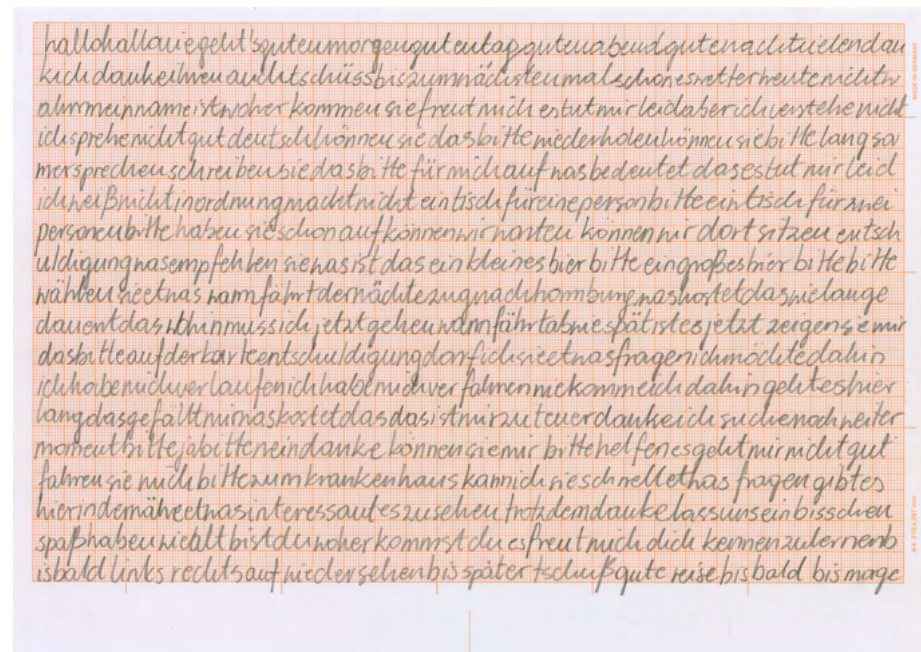
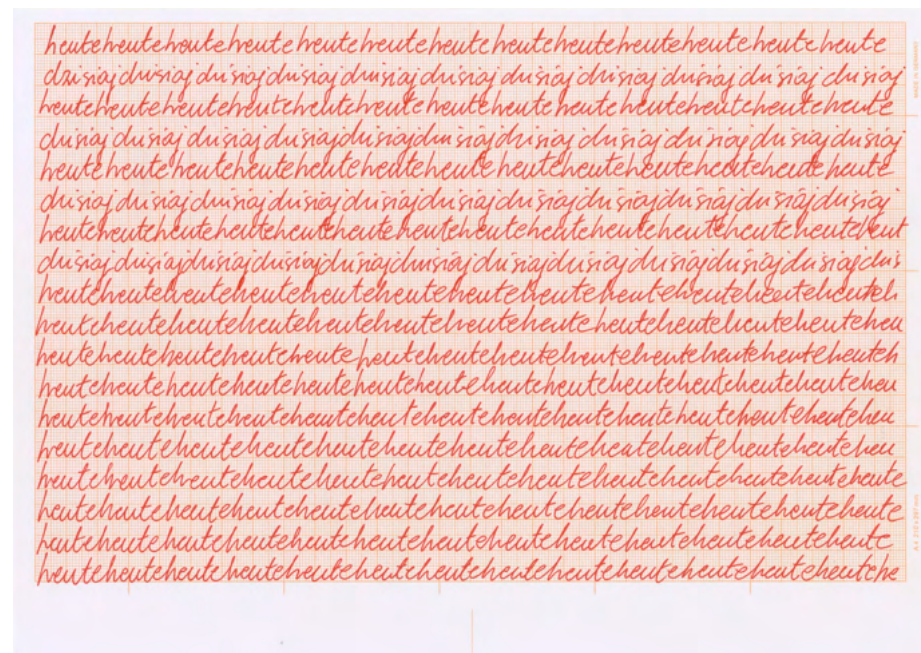
2022 - w toku

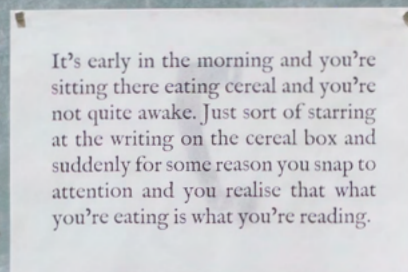
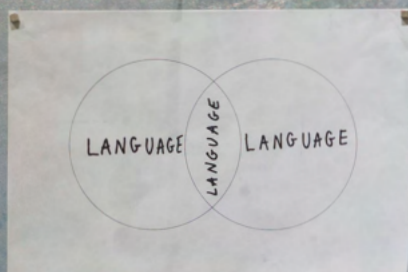
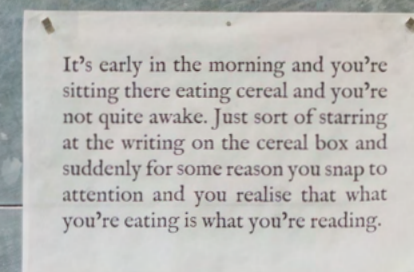
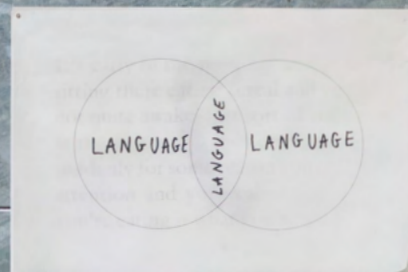
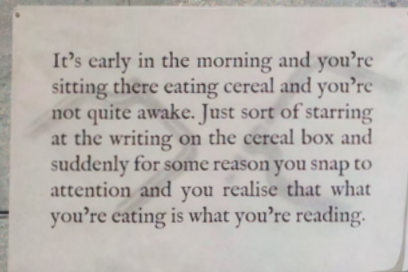
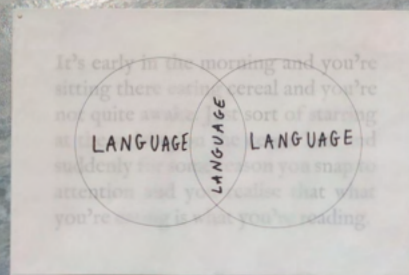
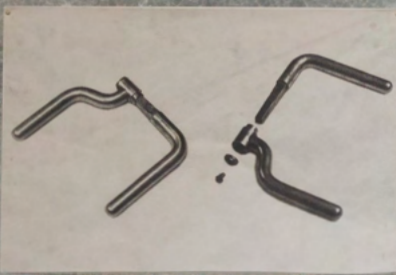
Jak radzimy sobie z nieprzetłumaczalnymi słowami? Co się dzieje, gdy język ojczysty nie wystarcza do wyrażenia myśli i wydaje się, że nie ma odpowiedniego odpowiednika w języku obcym? „Musimy ciężko pracować z brzydkim językiem, który odziedziczyliśmy, aby dotrzeć do języka, który nigdy nie rządził, ale mimo to rządzi naszą intuicją i który naśladujemy... i nigdy w pełni nie pojmujemy” - napisała Ingeborg Bachmann, która była zainteresowana lingwistyczną i intelektualną ideą wyjścia poza prosty język i badania brzydoty u jego podstaw. Myśl ta stanowi punkt wyjścia projektu *Ich verstehe nur Bahnhof*. Część badań w ramach tego trwającego projektu dotyczy filozoficznej koncepcji gry językowej (*Sprachspiel*) opracowanej przez austriackiego filozofa Ludwiga Wittgensteina, która przygląda się prostym przykładom użycia języka i działaniom/kontekstom, w które język jest wpleciony. Wykorzystując obrazy fotograficzne, tekst i dźwięk, projekt bada, w jaki sposób dostrajamy się do słów, jak w nich żyjemy, rezonujemy i odbijają się echem oraz jaką odpowiedzialność za nie bierzemy.

2023

długopis na papierze milimetrowym

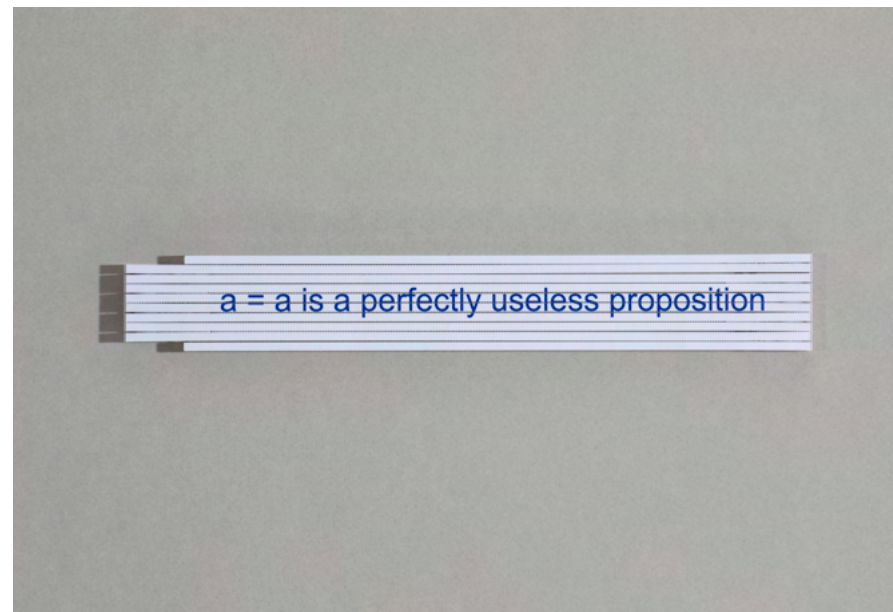
24x29,7 cm

ABC OFFICE, Filet Gallery London, dokumentacja wystawy

2022
nadruk UV na linijce stolarskiej
24x3,4 cm

Oh, to Be Able to Speak!

2024

Oh, to Be Able to Speak! opowiada historię poszukiwania przez kobietę nowej roli w życiu. Po latach spędzonych na pomocy mężowi w pracy, w dniu jego śmierci zaczyna obserwować nieznane poczucie wolności. Poruszając się po tej zmianie zarówno z dezorientacją, jak i entuzjazmem, bada możliwości przededefiniowania swojej pozycji. Rozpoznaje siebie, podczas gdy inni celowo próbują o niej zapomnieć. Esej rzuca wyzwanie naszym oczekiwaniom i temu, co wydaje nam się, że wiemy o życiu kobiety. Zmienia to, co znane, w coś nowego i pozostawia nas zastanawiających się nad rolami, jakie przyjmujemy w stosunku do otaczających nas ludzi. Film jest wynikiem pracy i badań nad Martą Feuchtwanger przeprowadzonych podczas rezydencji artystycznej w Villa Aurora w Los Angeles w 2023 roku.

Scenariusz i reżyseria Monika Orpik

Lektorka Sara Pereira

Konsultant ds. montażu Łukasz Bieniecki

Konsultant ds. scenariusza Jakub Gutkowski, Maria Dutkiewicz

Muzyka i dźwięk Szymon Wójcik

Saksofon altowy Amalie Dahl

Trąbka Ferdinand Schwarz

Flet basowy Lorenzo Colocci

Klarnet preparowany Oskar Tomala

Dofinansowane przez

HFBK Freundeskreis

Studienstiftung des Deutschen Volkes

Villa Aurora & Thomas Mann House e. V.

University of Southern California

2024

HD-Video

27 min

[LINK](#) (pw: martaandleon)

Someday we'll come along

2023

Someday we'll come along to publikacja, która szkicuje możliwy alternatywny model dla czułych wiadomości. Kiedy słowo mówione nie jest w stanie przekazać znaczenia tego, jak bardzo ci na kimś zależy, jak możesz się tym podzielić? Publikacja odnosi się do języka migowego rozbitego na pojedyncze słowa, przez co proponuje bliższe spojrzenie na to, jak komunikemy się poprzez gesty.

Kadry video pochodzą z *One Day Pina Asked*, Chantal Akerman 1983
Scena próby do sztuki Piny Bausch *Nelken*
Piosenka George'a Gerschwin'a *The Man I love* wykonana w języku migowym przez Lutz Förster

Emic Units Series pod wydawnictwem *Shibboleth*
Nakład 300 sztuk
Wydrukowano w EU
ISBN: 978-88-947591-2-9

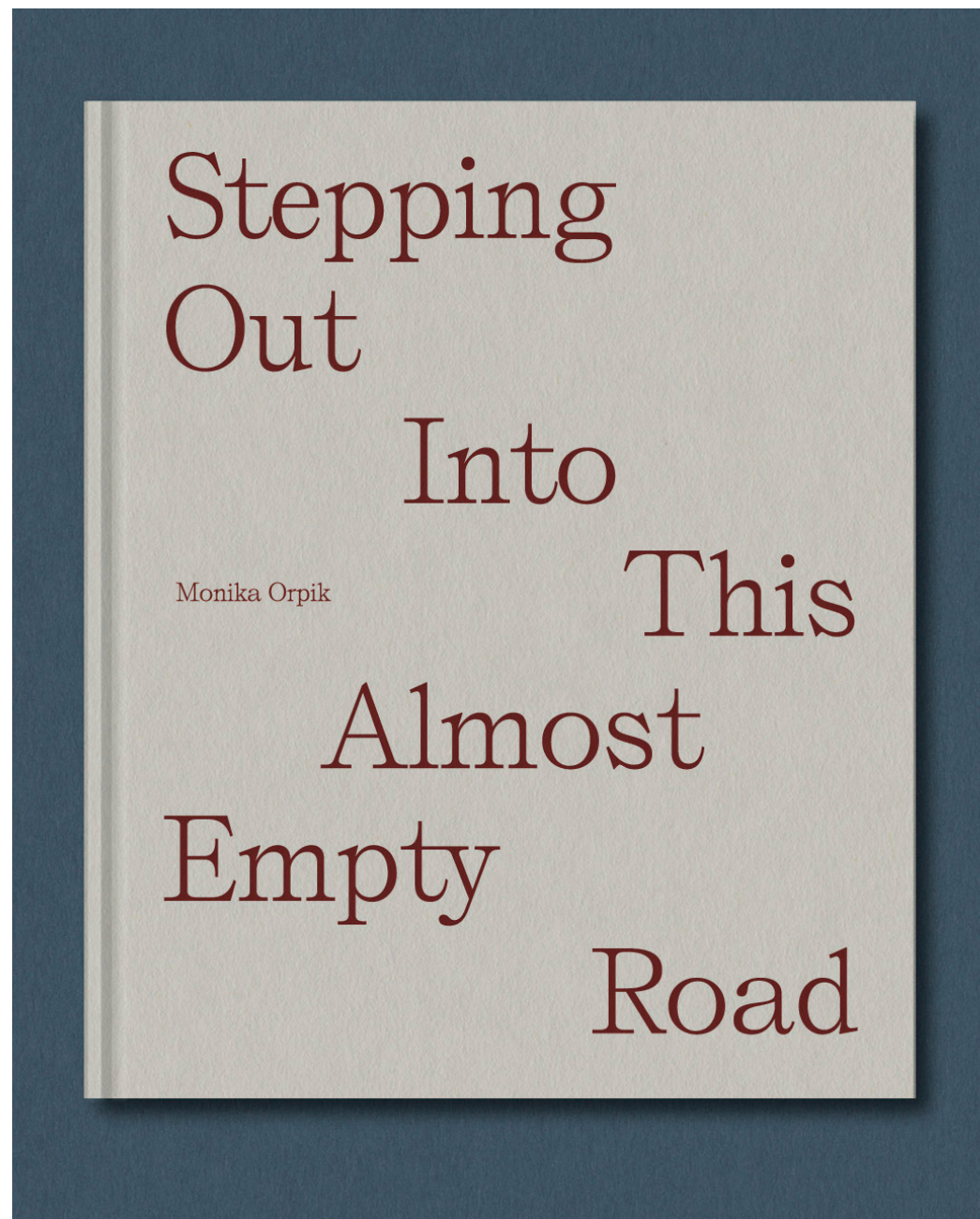
Stepping Out Into This Almost Empty

2020-2022

Stepping Out Into This Almost Empty Road przygląda się momentowi zmiany, kiedy najbardziej idylliczny scenariusz staje się horrorem reżimu politycznego. Od zbierania jabłek w sadzie po gaz łzawiący na ulicy. Książka łączy w sobie materiały fotograficzne i teksty, które obracają się wokół permanentnego stanu pomiędzy, który jest nierozzerwalnie związany z pojęciem migracji. Co się dzieje, gdy jesteś zmuszony zostawić coś za sobą i zacząć od nowa w innym miejscu? Jakich narzędzi używasz do wizualizacji straty i nieobecności? Jak budować swoją tożsamość, gdy dialekt, którym się posługujemy, jest odrzucany jako język? Pomimo skupienia się na historiach konkretnej społeczności, książka uwidacznia to, co uniwersalne w kontekście przejścia.

Praca kuratorska Monika Orpik & Łukasz Rusznica
Projekt graficzny Agata Bartkowiak
Fragmenty wywiadów przeprowadzone przez Monika Orpik
Przygotowanie do druku Krzysztof Krzysztofiak
Korekta tekstów w języku polskim Anna Waclawik-Orpik
Redakcja tekstów w języku polskim Anka Herbut
Tłumaczenie na język angielski Jakub Gutkowski
Redakcja tekstów w języku angielskim Sara Pearce
Tłumaczenie tekstów na język białoruski Adela Dubaviec
Redakcja tekstów w języku białoruskim Adela Dubaviec
Wydawca Ośrodek Postaw Twórczych (OPT) 2022
Nakład 500 sztuk
Wydrukowano w EU

ISBN: 978-83-966186-0-3

MONIKA
ORPIK

Stepping
Out.
— Into —
This
Almost
Empty
Road

East from where, Hannibal studio, Berlin, dokumentacja wystawy